

Titel: Ordet og dets Bestanddele, [14-30] 102-2110

Citation: "Ordet og dets Bestanddele, [14-30] 102-2110", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 12. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_102-shoot-wacc-1992_0005_102_14-30_2110_p12_bP11_TB00001/facsimile.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Altså M de her indvundne erfaringer kan vi nu
 overveje forholdet ml ordbestdelene & ordet selv.
 Vi har set, at ~~wwwwww~~ s & m ik nødvendigvis
 maa betragtes som obstele: de kan & saa betrag-
 tes som blotte bestdele i den sprrlige rk. Men
 sikketomindre er etno altid samsat af disse el,
 & det kan da synes, som om man kan si, at et og bbt
 er lig m summen af dets bestdeles bet. Men dette
 er ik rigt. Rækken equus bestaar fx af oets equi
 -form. bet. EQU el - m en vis iskydning, som ndv-
 -gøres v loversættelsen et andet spr - HEST, &
 -skategorimærket SUBST.MASK. S's funktion i vok-
 -budsbeverer denne bet, som altsaa indgaar i s'et ion
 sammen med bet'en 'hest'. Hertil km saa et m,
 -us, hvis bet er NOM.SG. Men ordet equus best-
 ar vi altid betmæssigt saal, at mbet & det i sbet
 indgaaende kategorimærke udelades; oet equus
 har bet 'hest', & intet mere. Oets bet er alt-
 -saa & saa faktisk fra s'ets bet. Typerne equus
 & equum equi har, naar de betragtes som o, samme
 bet; men betragtes de som en forb af s & m, og
 har de forsk bet. Hvad der lex er væsl, n har
 at vi her har samme o & samme bet, er grammat
 uvæsl; hvad der grammat væsl, ml at vi her
 har samme s fbundet m forsk m'er & som tilgaa
 hnders forskell bet, er lex uvæsl. Lexikologen
 hæfter sig v det individuelle betkplex HEST, &
 som her overalt foreligger; grammatikeren dar-
 -stod hæfter sig v de kat & syntagmatiske forhold,
 som her er tale om, & som vexler fra den ene
 -type til den anden. De to typer taler s'et tal
 av s'et Oet er altsaa en enhed i sig & saa i bet-
 -mæssig hs. Betragter vi nu oet, som det faktisk
 foreligger, kan vi kstatere, at oet synes kun
 at exist i kraft af en subjektiv analyse hos
 de tal ind. Det er trods mangfold forskeres
 anstr aldr lyks at finde et objekt, der i
 ethvert tilf tillader obj analyse af en rk i o.
 Hertil km endda, at oet næppe altid er tsted
 selv f den subj analyse. Strengt tat er dette
 umul atvide, fdi den subj anal altid er ubevidst
 & fdi den, naar den blir bevidst, kan tænkes at
 undergaa fandr paa gr af den forvirring, som
 primitiv el populær reflexion over sprl fun
 erfaringsmæss altid medfører. Naar børn adskil-
 ler o galt, behøver det ik at betyde, at deres